

ГЕРГЬОВСКИ ОГНЬОВЕ

На Георги Цаневъ.

Нощесъ ще играятъ гергьовскитѣ огньове. Да ми помогне Господъ да намѣря гърне съ жълтици, на мѣстото на отуля ще направя мермерна чешма съ два желѣзни стубела и деветъ корита. Кога вечеръ отъ изгорѣлитѣ ниви на Бѣлия камъкъ слѣзатъ премалѣли жътвари, да наквасятъ устни. Чернооки момичета ще запретнатъ поли, да измиятъ нараненитѣ отъ стърнището и къпината крака. Да екне весела глъчка и ведъръ смѣхъ да се прѣсне като лѣтень дъждъ по плочитѣ. На пладне дѣдо Димо овчаря да завърне стадото подъ сѣнчестия караачъ, да легне надъ чешмата и да слуша какво приказва тя. Когато отгоре се спуснатъ почернѣли мѣже, да спратъ козата съ три реда снопи и да наплискатъ широкитѣ гърбове на биволитѣ съ хладна вода.

И всички да думатъ: Калчовата чешма.

И всички да думатъ: Господъ здраве да му дава!

Ида си отъ коситба. Да вѣрвамъ ли на очитѣ си: пролѣтъ, градини, по вратницитѣ овиснали свежи клони глогъ, предъ прозорцитѣ зашумени лози, а нивитѣ — пламъкъ. Запалило е слънцето тази вечеръ